

jištěno proti mrazům. Neprávem odvolává se první soud na rozhodnutí č. 7129 sb. n. s., neboť tam nebylo uloženo žalované zasílatelské firmě obstarati další přepravu, jako v souzeném případě bylo uloženo firmě C., nýbrž jen jiné určité úkony. Mylný jest názor, že firma C. byla podzasílatelem žalující firmy, totiž osobou, na niž byl převeden převzatý spediční příkaz. Žalující firma provedla příkaz sama, používši při tom v místech, kde sama obchody neprovozuje, mezizasílatelů. I kdyby byla provedení příkazu svěřila jiné zasílatelské firmě a za její zavínění ručila podle § 1313 a) obč. zák., tato druhá firma však byla činností potřebnou ke splnění spedičního příkazu v Cerbére pověřila firmu C., neručila by tato druhá firma, a následkem toho ani firma žalující za škodu ze zavínění firmy C. v širším rozsahu, než ustanovuje čl. 380 obch. zák. Namítka, že žalovaná strana není s firmou C. v přímém právním poměru, nemá pro posouzení rozsahu ručení žalující firmy významu, neboť podstata spediční smlouvy podle čl. 379 obch. zák. spočívá právě v tom, že zasílatel obstarává přepravu vlastním jménem. Že jest zároveň zmocněncem svého příkazce, má v zápětí jen tolik, že případný nárok proti mezizasílateli musí buď příkazci odstoupiti, nebo sám, ale na účet příkazce, vymáhati.

Čís. 10265.

Předpisu § 142 obč. zák. jest použití i v případech, kde rodiče bez soudně provedeného rozvodu nebo bez rozluky manželství přerušili manželské společenství. K tomu, by děti byly ponechány matce, se nevyhledává, by nastal některý z případů § 178 obč. zák. O tom, komu z rodičů mají býti děti ponechány, nerozhoduje nárok toho neb onoho manžela, nýbrž jen prospěch a blaho dětí. Dětem jest tu ustanoviti opatrovníka k ochraně jich zájmů (§ 271 obč. zák.).

(Rozh. ze dne 25. října 1930, R I 766/30).

Návrh odděleně žijící manželky, by jí byly ponechány děti, s o u d p r v é s t o l i c e pro tentokráte zamítl. D ů v o d y : Žadatelka v žalobě o rozvod manželství od stolu a lože učinila návrh na povolení prozatímního opatření odděleným bydlíštěm, ale o tomto jejím návrhu až dosud nebylo rozhodnuto. Poněvadž podle § 142 obč. zák. v novelovém doslovu může soud rozhodnouti o tom, zda a které děti mají býti ponechány otci aneb matce, teprve po právoplatném rozhodnutí o rozvodu nebo rozloučení manželství, bylo žádost žadatelky pro tentokráte zamítnouti. Vždyť žadatelka má až do právoplatného rozhodnutí o odděleném bydlíšti sdíleti společný byt svého manžela (§ 92 obč. zák.). R e k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení a vrátil věc prvému soudu k dalšímu jednání a rozhodnutí. D ů v o d y : Právní názor napadeného usnesení není správným a následkem toho jest řízení neúplným. Ustanovení § 142 obč. zák. jest použití i v případech, kde rodiče bez soudně provedeného rozvodu nebo mimo případ rozluky manželství přerušili

manželské společenství; k tomu, by děti byly ponechány matce, se nevyhledává, by nastal některý z případů § 178 obč. zák. (rozh. nejv. s. ze dne 11. prosince 1923 R I 902/23 čís. sb. 3267). Nejde tu o výrok, kdo z obou rodičů má právo na děti, nýbrž o zatímné opatření ve prospěch dětí po dobu, po kterou trvá mimoprávní stav faktického rozloučení manželského společenství; není tu rozhodným nárok toho neb onoho manžela, nýbrž jen prospěch a blaho dětí (rozh. nejv. s. čís. sb. 843). Že manželé žijí fakticky rozloučeně, jest zřejmo ze žádosti manželky, z vyjádření manžela o ní i z rozvodových spisů, takže blaho dětí vyžaduje, by ohledně nich bylo opatrovnickým soudem, ani se manželé o tom dosud za souhlasu opatrovnického soudu neshodli, bylo učiněno opatření, komu z obou rodičů mají býti ponechány. Tedy soud opatrovnický musí po vykonaném šetření ve smyslu § 142 obč. zák. rozhodnouti. Poněvadž však opatrovnický soud následkem svého nesprávného právního názoru ani šetření ani zjištění nevykonal, bylo stížnosti vyhověno tak, že napadené usnesení bylo zrušeno a bylo nařízeno, jak se stalo. Opatrovnický soud bude museti opatřiti si křestní listy obou dětí, vhodným způsobem vyšetřiti osobní a majetkové poměry i vlastnosti obou manželů, zjistiti příčiny faktické rozluky manželského společenství a máje zřetel k zájmům dětí, rozhodnouti, zda obě děti či které z nich mají býti přenechány tomu a onomu z obou rodičů, při čemž musí upravit i styk rodičů s nimi. Teprve v druhé řadě přijde na řadu otázka výše výživného, jež musí vždy hraditi otec.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Vývody dovolacího rekursu nejsou způsobilé, by vyvrátily správnost názoru soudu rekursního o potřebě doplnění řízení ve směrech v napadeném usnesení uvedených. Odůvodnění potřeby tohoto doplnění, v napadeném usnesení uvedené odpovídá jak stavu věci, tak i zákonu (zájmu nezletilých dítek), nejvyšší soud shledává jej správným a odkazuje proto stěžovatele na ně. Upozorňuje se, že bude třeba dětem ustanoviti opatrovníka k ochraně jejich zájmů (§ 271 obč. zák.).

Čís. 10266.

Přisoudil-li procesní soud první stolice žalobci proti žalovanému a žalovanému proti žalobci část útrat, nepouživ předpisu § 43 c. ř. s. o poměrném rozdělení útrat sporu, žalovaný si do útratového výroku nestěžoval, kdežto útratový výrok proti žalobci nenabyl dosud právní moci, jest žalobce oprávněn vésti proti žalovanému exekuci k vydobytí své útratové pohledávky.

(Rozh. ze dne 25. října 1930, R I 775/30).